

Po Napoleonovim protektoratom se stvara Rajnski savez 16. njemačkih kneževina 1806. godine u koji su uvedene reforme po uzoru na francusko pravo.

Nakon pada Napoleona 1815. godine se stvara u Beču Njemački savez u kojem je glavnu riječ imala Austrija. Ipak, Pruska kao austrijski suparnik postupno je jačala. U prvoj polovici 19. stoljeća se stvara Njemačko carinsko udruženje. Samo godinu dana nakon 1848. se donosi ustav njemačkog carstva. Vodi se borba između pristalica ujedinjenja bez Austrije i s pruskim carem kao njemačkim carem na čelu (tzv. Malonijemci). Suprotnu stranu su zastupali zastupnici «Velike Njemačke» koja bi obuhvaćala i Austriju. Pobjedila je pruska strana sa Otto von Bismarckom na čelu. Stvara se Sjevernonjemački savez, a 1871. Otto von Bismarck proglašava ujedinjenje Njemačke u Versaillesu tako da su južnonjemačke zemlje pristupile Savezu, a pruski kralj postaje njemačkim carem. 1919. na snagu stupa Weimarski ustav po kojem je na čelu države predsjednik Reicha, a bira ga se na 7 godina. Reichstag se bira na 4 godine i donosio zakone dok je Reichsrat (gornji dom-predstavnik njemačkih «zemalja») imalo ograničeno pravo zakonodavne inicijative i ograničeno pravo veta.

Državom je upravljala vlada sa kancelarom na čelu kojeg je postavljao predsjednik Reicha, a vlada je bila odgovorna Reichstagu. 1933. na vlast dolaze nacisti...

RECEPCIJA RIMSKOG PRAVA I PRVE VELIKE KODIFIKACIJE

U Njemačkoj je rimsko pravo recipirano kroz Corpus iuris civilis. Naziv za rimsko pravo je pandektno pravo. Njemački pravници nisu primjenjivali rimsko pravo u originalnom obliku, nego su ga komentarisali i prilagođavali.

Osim pravnih pravila za primjenu u sudskoj praksi, pravници su na tekstovima rimskog prava gradili i opću teoriju građanskog prava i prava uopće. Tako je nastao sistem prava koji je nazvan „Usus modernus pandectarum“ – „Savremeno rimsko pravo“.

Prilikom prvih kodifikacija građanskog prava, pandektno pravo je činilo značajan dio.

Kodifikacije prava bile su brojne u njemačkim zemljama u XVIII vijeku. Od njih kao važnije treba pomenuti Opće zemaljsko pravo za pruske države iz 1794. godine i bavarske kodifikacije: Codex iuris bavarici Criminalis iz 1751. i Codex iuris bavarici iudicarii iz 1753. Godine.

Osim tih domaćih kodifikacija u Pruskoj i Bavarskoj, valja za razdoblje Rajnskog saveza pomenuti i velike francuske kodifikacije Code civil – Građanski zakonik (1804.), Code de commerce – Trgovački zakonik (1807), Code de procedure civile - Zakon o građanskom postupku (1806), Zakon o krivičnoj istrazi – Code d’instruction criminelle (1808), Krivični zakonik – Code penal (1810).

Za razliku od austrijskog Općeg građanskog zakonika iz 1811. godine koji je i dalje u cjelosti važio u Habsburškoj monarhiji – prusko opće zemaljsko pravo, francuski Građanski zakonik i badensko zemaljsko pravo sačuvali su primjenu nakon 1. januara 1900. godine, samo na onim područjima koja je njemački građanski zakonik prepustio zemaljskom pravu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com